

веніемъ ѿбщымъ христіанскимъ, иже да поманетъ Г҃тъ во
цркви своемъ . въ лѣто ѿ Йадама . зтид . а ѿ Хрѣта .
1836 май.

2. — Пакъ тамъ. Надпись надъ западнитъ врата на
църквата Св. Николай:

† Сие вожественни храмъ великаго святителя Николая
обнови сѧ иждивениемъ епископъ христианомъ . во царство
святанъ Иудаль Менитово: при Захарии архиерее во лѣто
господне 1848 †.

3. — Пакъ тамъ. Охридскиятъ архиепископъ Доротей
поржчилъ на дякъ Димитра въ Кратово да препише за
Охридската църква преведения по-рано на сръбски номо-
канонъ. Докато дякъ Димитъръ работълъ на поржчката,
архиепископъ Доротей билъ дигнатъ отъ своя постъ, поради
враждата между него и охридските боляри. Султанъ Мо-
хамедъ II, завоевателъ на Цариградъ, назначилъ на До-
ротеево място на охридския престолъ бившия цариградски
патриархъ Марко. Това било въ 1466 г. Въ своята дълга
приписка къмъ номоканона, дякъ Димитъръ, като изрежда
станалото съ поржчката на книгата и събитията, които се
случили въ Охридъ, моли се на новия архиепископъ Марко
да приеме неговия трудъ. Деветъ листа отъ номоканона
заедно съ приписката били взети отъ Григоровича отъ
Охридъ и сега се намиратъ въ Румунцевския музей въ
Москва. Ето нѣколко извадки отъ послесловието:

. . . Еъ лѣто 1466 (6974—1466) . . . и'диктю,
дї . По прѣселиенїи же сего прѣбрѣннаго архіепѣпа вългарскаго,
кѣр', Доршѣд . прѣмникъ прѣстолъ 'охридскому вѣтралигсе,
кѣръ, Марко, патрархъ бывыи Кинстантініа града, повелѣ-
ніемъ црѣвѹющаго.

Тогдѣ же и єще въ мириемъ оустровеніи прѣбрѣнному
соѹщоу архіепѣпу бхридскому, кѣр, Доршѣоу, и ѿв'ходеиоу
въсъ и сѣла и градовы по області државы своеї . цркѡвнаа
направлѧющеу, и вѣрные люди гнїе въ вѣрѣ потврѣжающи.
приключисе, ѻвїе пройти и въ наше вгожданімо мѣсто, ре-
комое . Кратова . и тоу множаишша в цркѡвныи, съ сїенными
и инѡкы, и прѣвими ѿ боларь мѣста Кратова, ѿ сїенныи
правиль съборнѣ излагаютъ . . . тогдѣ же призвана мѣ